

1. czytanie (2 Krl 5, 14-17)

Wszedł więc do Jordanu i zanurzył się w nim siedem razy, zgodnie ze słowem człowieka Bożego, a jego ciało stało się na powrót zdrowe jak ciało małego dziecka. I stał się czysty.

Natychmiast z całym orszakiem wrócił do człowieka Bożego. Kiedy stanął przed nim, powiedział: „Teraz już naprawdę wiem, że na całej ziemi nie ma Boga poza Izraelem! Przyjmij więc dar ode mnie, twojego sługi”. On jednak odpowiedział: „Przysięgam na Pana, któremu służę: Nie przyjmę niczego!”. I pomimo usilnego nalegania z jego strony, odmówił. Rzekł wtedy Naaman: „Jeśli nie, to mam prośbę: niech twojemu słudze będzie wolno zabrać tyle ziemi, ile udźwignie para mułów, gdyż odtąd nie będę już składał całopaleń ani ofiar innym bogom, jak tylko Panu.

Psalms (Ps 98 (97), 1bcde. 2-3b. 3c-4 (R.: por. 2a))

Pan Bóg okazał ludom swe zbawienie

Śpiewajcie Panu pieśń nową, *

albowiem uczynił cuda.

Zwycięstwo Mu zgotowała Jego prawica *

i święte ramię Jego.

Pan okazał swoje zbawienie, *

na oczach pogan objawił swą sprawiedliwość.

Wspomniat na dobroć i na wierność swoją *

dla domu Izraela.

Ujrzały wszystkie krańce ziemi *

zbawienie Boga naszego.

Wołaj z radości na cześć Pana, cała ziemi, *

cieszcie się, weselcie i grajcie.

2. czytanie (2 Tm 2, 8-13)

Pamiętaj o Jezusie Chrystusie z rodu Dawida, który powstał z martwych. To jest moja Ewangelia, dla której znoszę udręki aż do uwięzienia jak złoczyńca. Lecz słowo Boże nie zostało uwięzione! Znoszę to wszystko ze względu na wybranych, aby i oni osiągnęli zbawienie w Chrystusie Jezusie oraz wieczną chwałę. Oto słowo godne wiary.

Jeśli razem z Nim umarliśmy, z Nim także żyć będziemy. Jeśli z Nim cierpimy, razem z Nim też królować będziemy. Jeśli się Go wyprzemy, to i On się nas wyprze. Jeśli jesteśmy niewierni, On pozostaje wierny, gdyż nie może wyprzeć się samego siebie.

Aklamacja (Por. 1 Tes 5, 18) – *Alleluja, alleluja, alleluja*

Za wszystko dziękujcie Bogu, taka jest bowiem wola Boża względem was w Jezusie Chrystusie.

Ewangelia (Łk 17, 11-19)

W drodze do Jeruzalem przechodził przez pogranicze Samarii i Galilei. Gdy wchodził do pewnej wsi, spotkało Go dziesięciu trędowatych mężczyzn. Stanęli w oddali i wotali: „Jezusie, Mistrzu! Zmituj się nad nami!”. A gdy ich zobaczył, powiedział: „Idźcie, pokażcie się kapłanom!”. Gdy oni szli, zostali oczyszczeni. Wtedy jeden z nich, widząc, że został uzdrowiony, wrócił, głośno chwając Boga. Upadł na twarz do Jego stóp i dziękował Mu. Był to Samarytanin. Jezus zapytał: „Czy nie dziesięciu zostało oczyszczonych? Gdzie jest dziesięciu? I nie znalazł się nikt, kto by wrócił oddać chwałę Bogu, tylko

